

Fremsat den 4. oktober 2012 af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fødevarer og lov om hold af dyr

(Nedlæggelse af Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden, bistand til eksporterhverv og udlægning af administration af frivillig mærkningsordning til en privat forening m.v.)

§ 1

I lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 1. juli 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 5, ændres »Myndigheder« til: »Laboratorier«.

2. I § 20 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter ministeren henlægger administrationen af de i stk. 1 nævnte mærkningsordninger til en privat forening, herunder behandling af ansøgninger, certificering, kontrol og tilsyn og opkrævning af betaling. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private forenings afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«

3. § 44 affattes således:

»§ 44. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde bistand på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne i forbindelse med eksport af fødevarer. Ministeren kan endvidere yde bistand af mere generel art til eksporterhverv.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om bistand efter stk. 1 og om betaling til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger forbundet hermed. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.«

4. I § 45, stk. 7, 2. pkt. ændres »stk. 9« til: »stk. 11«.

5. I § 45 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

»Stk. 8. De virksomheder, der er omfattet af loven, betaler til delvis finansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol en årlig afgift på 570 kr. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar

med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 9. Stk. 8 finder ikke anvendelse for primærproducenter og virksomheder, for hvilke ministeren i henhold til stk. 1 har fastsat regler om eller bestemt, at de er helt eller delvis fritaget for at betale omkostningerne ved kontrollen.«

Stk. 8-10 bliver herefter stk. 10-12.

6. § 45, stk. 8, der bliver stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Ministeren fastsætter regler om opkrævning af de i stk. 6 og stk. 8 nævnte beløb, herunder fastsættelse af skæringsdato for hvornår der foretages en opgørelse af virksomheder omfattet af stk. 6 og stk. 8, af antal anmeldte produkter omfattet af stk. 6 og om termin for opkrævning.«

7. § 55 ophæves.

§ 2

I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 14. juli 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 57 affattes således:

»§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde bistand på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne i forbindelse med eksport af dyr eller produkter heraf. Ministeren kan endvidere yde bistand af mere generel art til eksporterhverv.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om bistand efter stk. 1 og om betaling til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger forbundet hermed. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslaget
 - 2.1. Ophævelse af § 55 - Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.2. Ændring af fødevarelovens § 44 om bistand vedrørende eksport
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.3. Indsættelse af takst for delvis brugerfinansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol i loven
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.4. Delegation af administration af mærkningsordning
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.5. Ændring af § 57 i lov om hold af dyr om bistand vedrørende eksport
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås, at fødevareloven ændres således, at de retlige bindinger til at nedsætte Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden ophæves. På grundlag af revisionsenhedens rapporter har Fødevarekontroludvalget haft til opgave at vurdere, om fødevarekontrollen er blevet gennemført i overensstemmelse med den til enhver tid gældende lovgivning på området og de fastlagte strategier, planer og målsætninger for fødevarekontrollen, samt på en ressourcemæssigt hensigtsmæssig måde. Sigtet med udvalgets og revisionsenhedens arbejde har således primært været at undersøge, om der var fejl og mangler ved gennemførelsen af fødevarekontrollen og den dertil knyttede sagsbehandling. Med den foreslåede ændring er det hensigten at skabe mulighed for at flytte fokus fra den bagudrettede revision til en mere fremadrettet og fleksibel auditering, hvor formålet i højere grad skal være at identificere muligheder for at udvikle, forbedre og effektivisere kontrollen, og at skabe mulighed for en organisering, der kan udnytte synergieffekterne med de øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarestyrelsen. Det er således hensigten, at den auditering, som hidtil er blevet varetaget af revisionsenheden, fremover skal foretages af en intern enhed i Fødevarestyrelsen, som blandt andet skal varetage de for-

pligtelser, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (Kontrolforordningen). Enheden vil også få ansvaret for andre tilsvarende opgaver. Enheden vil i tæt samspil med øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarestyrelsen spille en aktiv rolle ved udviklingen af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse.

For at sikre ministerens muligheder for i alle sammenhænge at yde relevant bistand til eksporterhvervene og for at præcisere ministerens adgang til at fastsætte betalingen for den ydede bistand foreslås det endvidere at ændre formuleringen af § 44 om fødevaremyndighedernes bistand til virksomheder i forbindelse med eksport af fødevarer. Den foreslåede ændring skal blandt andet sikre, at reglerne ikke er til hinder for, dels at andre end virksomheder kan omfattes, dels at virksomheder kan lade sig repræsentere af brancheorganisationer både i forbindelse med anmodning om bistand og i forbindelse med betaling for bistanden. Der foreslås en tilsvarende ændring af § 57 i lov om hold af dyr.

Herudover foreslås det, at taksten for den delvise brugerfinansiering af Fødevarerstyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol indsættes i loven.

Endelig foreslås det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at delegere administrationen af frivillige mærkningsordninger til en privat forening. Det er i første omgang hensigten at anvende bemyndigelsen i forbindelse med mærkningsordningen "Nøglehullet på spisesteder". Nøglehulsmærket er en frivillig mærkningsordning, der oprindeligt alene kunne anvendes på færdigpakkeede fødevarer. Ordningen er fra den 1. februar 2012 udvidet til også at omfatte mærkning af fødevarer på spisesteder. For at knytte "Nøglehullet på spisesteder" tættere til brugerne og for at gøre skellet mellem den vederlagsfrie benyttelse af mærket på færdigpakkeede fødevarer og den brugerbetalte ordning på spisesteder tydeligere er det hensigten at benytte den foreslåede bemyndigelse til at henlægge administrationen af "Nøglehullet på spisesteder" til en privat forening, der udgøres af kredsen af de interessenter, der anvender og har været med til at udvikle ordningen.

2. Lovforslaget

2.1. Ophævelse af fødevarerlovens § 55 - Fødevarerkontroludvalget og revisionsenheden

2.1.1. Gældende ret

Det følger af fødevarerlovens § 55, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter Fødevarerkontroludvalget med den opgave at overvåge, om fødevarer- og veterinærkontrollen udføres i overensstemmelse med reglerne på området, kontrolstrategien og kontrolplanerne samt på en ressourcemæssigt hensigtsmæssig måde. Ministeren er således retligt bundet til at nedsætte et Fødevarerkontroludvalg og en revisionsenhed.

Ministeren fastsætter udvalgets forretningsorden og udvalgets opgaver m.v. Ministeren opretter endvidere en revisionsenhed, der skal bistå Fødevarerkontroludvalget. Lederen af revisionsenheden er sekretær for udvalget, og formanden for udvalget samt lederen af revisionsenheden deltager som observatører i Det Rådgivende Fødevarerudvalg. De nærmere regler om Fødevarerkontroludvalgets forretningsorden og opgaver samt revisionsenhedens organisation og opgaver fastsættes af ministeren.

Med vedtagelsen af fødevarerloven i 1998 (lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m.) skete en grundlæggende ændring og forenkling af både lovgivningen og kontrolstrukturen på fødevarerområdet. Organisatorisk indebar omlægningen, at fødevarerkontrollen, som indtil da havde været delt mellem kommunerne og forskellige statslige myndigheder, fra 1. januar 2000 blev samlet i et enstrengt statsligt kontrolsystem.

For at sikre at målsætningerne om en bedre og mere effektiv fødevarerkontrol blev opfyldt, blev der på daværende tidspunkt vurderet at være behov for en relativt detaljeret lovgivningsmæssig ramme om de meget vidtgående ændringer af kontrolstrukturen. Der blev derfor i fødevarerloven

fastsat bestemmelser om fødevarerkontrollens organisering, revisionen af fødevarerkontrollen og samspillet med de relevante forbruger- og erhvervsinteresser. For at sikre den mest effektive og fleksible anvendelse af de tilstedeværende ressourcer er de pågældende bestemmelser i flere omgange blevet ændret. Senest er de lovgivningsmæssige bindinger til at organisere fødevarerkontrollen i en bestemt form blevet fjernet ved ophævelsen af § 47 i fødevarerloven, jf. lov nr. 604 af 14. juni 2011 om ændring af lov om fødevarer, fiskeriloven og lov om næringsbrev til visse fødevareraktiviteter.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (Kontrolforordningen) har siden 1. januar 2006 stillet krav om, at kontrolmyndigheden skal foretage audit på hele kontrolforordningens område.

Som følge heraf blev Fødevarerkontroludvalgets virksomhedsområde – udover at omfatte kontrol med den kontrol, der foretages i tilknytning til bestemmelser i fødevarerlovgivningen – i 2008 udvidet til også at omfatte kontrol med veterinærkontrollen, jf. lov om hold af dyr, dyrlægeloven, dyreværnsloven, fællesskabsforordninger m.v.

På baggrund af organisationsændringer i Fødevarerministeriet er administrationen af foderområdet overgået til Fødevarerstyrelsen i 2011. Foderområdet er også omfattet af kontrolforordningen, og der skal udføres audit efter samme retningslinjer, som gælder for Fødevarerstyrelsens øvrige opgaver. Auditering af foderområdet vil derfor helt naturligt blive omfattet af en samlet organisatorisk ramme om auditeringen i Fødevarerstyrelsen.

2.1.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det fremgår af bemærkningerne til § 55 i forslag til den gældende fødevarerlov (LF 145 2004/2005 (2. samling)), at opgaven for både Fødevarerkontroludvalget og revisionsenheden primært er den bagudrettede kontrol af kontrollen. Såvel bestemmelsen som de tilknyttede bemærkninger er i alt væsentligt en videreførelse fra den oprindelige fødevarerlov fra 1998, jf. § 67 i LF 1997/1998 (2. samling).

Baggrunden for at oprette Fødevarerkontroludvalget og revisionsenheden var således ønsket om kontrol med kontrollen i forbindelse med, at kontrolopgaver på fødevarerområdet i 2000 blev overført fra kommunerne til et enstrengt, statsligt kontrolsystem. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med denne grundlæggende ændring af kontrolstrukturen, og det var derfor naturligt at fokusere på, om målsætningerne om en bedre og mere effektiv fødevarerkontrol blev opfyldt.

Erfaringerne siden etableringen af det enstrengede statslige kontrolsystem i 2000, herunder den over de forgangne år foretagne revision, har vist, at intentionerne om en bedre og mere effektiv fødevarerkontrol er blevet opfyldt.

På baggrund af den generelle samfundsøkonomiske situation og de effektiviseringskrav, som stilles til offentlige myndigheder, er der i dag i højere grad behov for at fokusere

re på kontrollen ude i virksomhederne og besætningerne og på udviklingen af kontrollen.

Tiden er derfor moden til at erstatte den bagudrettede kontrolprægede revision med en auditerings- og revisionsordning af fødevarer- og veterinærkontrollen, der er mere fremadrettet og har en aktiv rolle ved udviklingen af Fødevarerstyrelsens opgavevaretagelse. Det vil også medføre behov for et tættere og mere fleksibelt samspil mellem auditeringen og Fødevarerstyrelsens øvrige udviklings- og styringsfunktioner.

Hertil kommer den omstændighed, at fødevarer- og veterinærkontrollen i dag i højere grad end det var tilfældet i 1998 bliver kontrolleret fra anden side. Således er Fødevarerstyrelsens kontrol i de seneste år i stort omfang inspiceret af Europa Kommissionens Food & Veterinary Office (FVO), f.eks. gennemførte FVO i 2010-11 i alt 11 inspektioner i Danmark. Hertil kommer kontrol fra blandt andet Rigsrevisionen. Endelig gennemfører Fødevarerstyrelsen selv egne supervisioner.

Da det på baggrund af ovenstående vurderes hensigtsmæssigt at flytte fokus fra den hidtidige bagudrettede revision, som har haft som primært formål at undersøge, om der var fejl og mangler ved gennemførelsen af fødevarerkontrollen og den dertil knyttede sagsbehandling, til en mere fremadrettet og fleksibel auditering, hvor formålet i højere grad skal være at identificere muligheder for at udvikle, forbedre og effektivisere kontrollen og dermed skabe mulighed for en organisering, der kan udnytte synergieffekterne med de øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarerstyrelsen, foreslås det at fjerne de retlige bindinger for organiseringen af revisionen ved at ophæve § 55, som forpligter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at nedsætte et Fødevarerkontroludvalg og en revisionsenhed, som skal bistå Fødevarerkontroludvalget.

Der vil herved blive åbnet mulighed for at etablere en ordning, som i højere grad modsvarer de ønsker, der i dag er til at inddrage auditeringen aktivt ved udviklingen af Fødevarerstyrelsens opgavevaretagelse.

Den effektivisering, som forslaget indebærer, betyder tillige, at opgaverne kan løses på en ressourcemæssigt mere hensigtsmæssig måde.

Ophævelse af den nationale regulering indebærer ikke, at auditeringen af fødevarerkontrollen vil være ureguleret. Artikel 4, stk. 6, i Kontrolforordningen fastlægger grundlæggende fællesskabsretlige krav til auditering på Fødevarerstyrelsens område. Det fremgår af kontrolforordningen, at kontrollen på disse områder skal underkastes audit, at resultaterne fra auditeringen skal anvendes til at sikre overholdelsen af kontrolforordningen, og at auditeringen skal gennemføres på en gennemskuelig måde og underkastes en uafhængig undersøgelse.

Kontrolforordningens artikel 4, stk. 6, suppleres af Kommissionens beslutning af 29. september 2006 om retningslinjer med kriterier for gennemførelsen af audit i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation

af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes. Beslutningen giver mere detaljerede retningslinjer for auditeringen, herunder blandt andet krav til gennemsigtighed, uafhængighed og auditorernes kompetencer. Det fremgår af beslutningen, der er baseret på relevante internationale standarder, at der er tale om principper, som medlemsstaterne skal tage hensyn til, mens den konkrete udmøntning er overladt til den enkelte medlemsstat.

Det er hensigten at indfri forpligtelserne til auditering i henhold til Kontrolforordningen ved at oprette en intern auditenhed i Fødevarerstyrelsen. Auditenheden skal auditere både fødevarer-, foder og veterinærområdet. Derudover er det en afgørende målsætning, at det i højere grad end hidtil sikres, at resultaterne fra auditeringen kan anvendes med et fremadrettet sigte.

Det er hensigten fortsat at inddrage forbruger-, dyreværns- og erhvervsorganisationerne i blandt andet evalueringen af auditeringen. Som erstatning for Fødevarerkontroludvalget vil Fødevarerstyrelsen derfor oprette et strategisk udvalg, hvor styrelsens interessenter er repræsenteret. Det strategiske udvalg drøfter blandt andet resultaterne af den interne auditering og de fremtidige planer for auditering. Det er hensigten, at dette udvalg skal have en aktiv og fremadrettet rolle, idet udvalgets arbejde ikke alene skal basere sig på resultaterne af auditeringen, men også kan baseres på resultater fra andre undersøgelser – såvel interne som eksterne, ekspertviden og forskningsresultater. Udvalget vil således være et forum for både bagudrettede og fremadrettede drøftelser mellem interessenterne og Fødevarerstyrelsen, og det skal sikre en tæt dialog med Fødevarerstyrelsens interessenter præget af åbenhed og gennemsigtighed. Medlemmerne af udvalget vil blive inddraget i udformningen af det endelige kommissorium.

Fødevarerstyrelsen vil sideløbende med etableringen af et strategisk udvalg og under inddragelse af relevante interessenter vurdere, på hvilke områder, der er behov for kontaktfora med en bredere kreds af Fødevarerstyrelsens interessenter. Udover etableringen af et strategisk udvalg er det således hensigten at inddrage Fødevarerstyrelsens interessenter i en række dialogfora på forskellige faglige områder.

I forhold til Det Rådgivende Fødevarerudvalg, som er lovfæstet i fødevarerlovens § 57, skal det afslutningsvis bemærkes, at ophævelsen af § 55 indebærer, at udvalget ikke længere vil have formanden for Fødevarerkontroludvalget og lederen af revisionsenheden som observatører i udvalget, og at udvalget ikke længere vil være bundet af at følge kontrolindsatsen på grundlag af rapporter fra Fødevarerkontroludvalget og revisionsenheden.

2.2. Ændring af fødevarerlovens § 44 om bistand vedrørende eksport

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af fødevarerlovens § 1, at lovens formål blandt andet er at fremme dansk eksport af fødevarer.

For at opfylde dette formål yder Fødevarestyrelsen en omfattende bistand til virksomheder, der eksporterer fødevarer. Fødevarestyrelsens opgaver vedrører blandt andet det løbende arbejde med at skabe og fastholde de bedste muligheder for eksport af fødevarer. Arbejdet består således i at udarbejde modeller for eksportcertifikater og forhandle udformningen af disse med aftagerlandene, når erhvervet oplever nye behov for sådanne certifikater. Denne del af arbejdet omfatter endvidere deltagelse i aftagerlandes inspektioner af danske virksomheder og deltagelse i møder med aftagerlandes myndigheder. Herudover består arbejdet i håndtering af sager, hvor fødevarer bliver tilbageholdt i lande uden for EU. En sådan tilbageholdelse kan skyldes såvel fejl begået i Danmark i forbindelse med afsendelsen som ændringer af politisk eller administrativ art i modtagerlandet. Uanset årsag kræver sådanne situationer oftest en hurtig indsats, som kan være meget ressourcekrævende.

Det følger af fødevarerens § 44, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for teknisk bistand, der på anmodning fra en virksomhed ydes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til løsning af problemer i forbindelse med eksport af fødevarer. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for bistanden. Betaling for bistanden kan fastsættes som en fast tidsbaseret sats til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

Efter fødevarerens § 45, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, anmeldelser, undersøgelser og attestationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold.

2.2.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Fødevarerministeriets arbejde for at fremme dansk fødevarereksport og bistå eksportvirksomheder med løsning af praktiske problemer i forbindelse med eksporten er til stor gavn for de virksomheder, der beskæftiger sig med eksport af fødevarer.

Det er et overordnet princip i fødevarerens, at de, der er omfattet af fødevarerens kontrolordninger eller på anden måde benytter sig af myndighedsydelser på området, også afholder omkostningerne ved disse ydelser. Fødevarerministeriet har på den baggrund vurderet det rimeligt, at dette princip også finder anvendelse på det beskrevne arbejde i forbindelse med eksporten.

Selv om den bistand, der ydes til eksporterhvervene, ofte i udgangspunktet er foranlediget af en enkelt eksportørs aktuelle behov, vil resultatet af bistanden i mange tilfælde komme en hel branche til gode. Det gælder for eksempel, når der skal udarbejdes og med et aftagerland forhandles en ny model for eksportcertifikater på et specifikt område. Resultatet af dette arbejde vil normalt være en certifikatmodel, som

kan anvendes af alle virksomheder i den pågældende branche.

Det vurderes, at det vil være hensigtsmæssigt, at bestemmelserne i fødevarerens § 44 udvides til at dække alle typer af bistand, som eksporterhvervene efterspørger, både af mere generel art og i konkrete situationer. For eksempel kan bistanden bestå i opretholdelsen af kontakt til modtagerlandets myndigheder og vedligeholdelse af et omfattende kendskab til disses importregler samt deltagelse i møder med handelsdelegationer fra aftagerlande. Der vil også kunne være behov for bistand, når en virksomhed eller branche konstaterer, at der er behov for at forhandle udformning af nye certifikatmodeller med et aftagerland, eller en virksomhed har fået tilbageholdt forsendelser i udlandet. Der skabes endvidere mulighed for, at administrationen af de omhandlede ydelser og betalingen herfor kan tilrettelægges således, at ydelserne også kan rekvireres og betales af andre juridiske eller fysiske personer end virksomheder, herunder de relevante brancheorganisationer.

I forhold til den gældende retstilstand foreslås der med forslaget en udvidelse af hjemlen til at tage betaling for bistand i forbindelse med eksport fra kun at gælde bistand til virksomheder til herefter at gælde bistand rekvireret af alle fysiske og juridiske personer, herunder organisationer, virksomheder og privatpersoner, samt bistand til erhvervet af mere generel art.

2.3. Indsættelse af takst for delvis brugerfinansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol i loven

2.3.1. Gældende ret

Fødevarerens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol blev oprettet som udløber af mangelfuld kontrol i virksomheder, som handlede med dårlige fødevarer med overskreden sidste salgsdato. Rejseholdet reagerer f.eks. på anmeldelser om ulovlige slagterier, uregistrerede fødevarerlagre, importvirksomheder uden autorisation og uhygiejniske fødevareraktiviteter, der drives uden om Fødevarestyrelsen og andre myndigheder. Derudover går Rejseholdet i dybden med de virksomheder, hvor den ordinære fødevarerkontrol får mistanke om svindel eller andre ulovligheder. Rejseholdet har vist sig at være et særdeles succesfuldt tiltag. Rejseholdets synlige indsats formodes at have en forebyggende virkning overfor problemvirksomheder.

Derfor blev der som et led i det tre-årige fødevarerforlig fra 31. maj 2007 gennemført en styrkelse af fødevarerens rejsehold. Det blev besluttet at tilføre rejseholdet ekstra 3,0 mio. kr. årligt, som skulle finansieres af erhvervet.

Finansieringen blev tilvejebragt ved, at man fra 2. februar 2008 dels har opkrævet et årligt beløb, som i 2012 udgør 569 kr., fra alle en gros fødevareraktiviteter bortset fra små slagterier, og desuden har opkrævet betaling for rejseholdets medvirken til ekstrakontrol (opfølgende kontrol). Taksten for ekstrakontrol udgør i 2012 594 kr. pr. påbegyndt time. Taksterne er fastsat i § 41 i bekendtgørelse nr. 300 af

28. marts 2012 om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v.

Taksterne har hidtil været opkrævet med hjemmel i bemyndigelserne i § 45, stk. 1 - 3. Det vurderes imidlertid mest hensigtsmæssigt, at taksten fremgår direkte af loven.

2.3.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da Fødevarerstyrelsens rejsehold i vid udstrækning arbejder med undersøgelse af mistanker og anmeldelser, hvor de undersøgte virksomheder i mange tilfælde ikke har overtrådt reglerne, vurderes det, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis den enkelte virksomhed skulle betale for den konkrete kontrol i de tilfælde, hvor der ikke er konstateret overtrædelser. I stedet bør den del af Rejseholdets omkostninger, som skal brugerfinansieres, og som ikke dækkes af betalingen for ekstrakontrol, fordeles bredt på de relevante virksomheder.

Ligesom for kampagnekontrollen, som finansieres i henhold til fødevarerlovens § 45, stk. 6, er der for den generelle betaling til rejseholdets finansiering ikke for den enkelte virksomheds vedkommende nogen direkte sammenhæng mellem bidraget til ordningen og sandsynligheden for, at den vil modtage kontrol fra rejseholdet. På den baggrund finder Fødevarerministeriet, at størrelsen af virksomhedernes betaling bør fremgå direkte af loven.

2.4. Delegation af administration af mærkningsordninger

2.4.1. Gældende ret

Fødevarerloven indeholder bestemmelser om fastsættelse af regler om frivillige mærkningsordninger. Der er ikke i dag hjemmel til at henlægge administrationen af disse til en privat forening.

Nøglehulsmærket er en frivillig mærkningsordning, der trådte i kraft i Danmark i 2009. På dette tidspunkt omfattede ordningen alene mærkning af færdigpakkede fødevarer samt visse uforarbejdede fødevarer, herunder fisk samt frugt og grønt. Nøglehulsmærket angiver det ernæringsmæssigt set bedre valg. Mærkningsordningen blev, på baggrund af et politisk ønske om at hjælpe forbrugerne til at træffe et sundere valg, også når måltiderne indtages på restauranter, kantiner og på farten, fra 1. februar 2012 udvidet til også at omfatte spisesteder og opskrifter.

Anvendelsen af Nøglehulsmærket stiller krav til indholdet af relevante næringsstoffer for den pågældende fødevarergruppe. Der stilles således krav til indholdet af fedt, sukker, salt og kostfibre, hvor dette er relevant.

Nøglehulsmærket kan i dag anvendes på følgende:

- Færdigpakkede fødevarer samt ikke-færdigpakket ubearbejdet fisk og uforarbejdet frugt og grøntsager,
- Opskrifter,
- Spisesteder.

Brugen af mærket på færdigpakkede fødevarer er vederlagsfri. Mærket kan således frit benyttes på denne måde, hvis de pågældende produkter opfylder de relevante kriterier

i bilag 2 i bekendtgørelse nr. 87 af 30. januar 2012 om anvendelse af Nøglehulsmærket, og hvis anvendelsen overholder kravene til mærkets udformning og ikke anvendes på vildledende måde. Anvendelsen af mærket på opskrifter er ligeledes som udgangspunkt vederlagsfri; der er dog mulighed for, at en opskrift mod betaling kan verificeres eller næringsberegnes af Fødevarerstyrelsen. Spisesteder - det vil sige restauranter, kantiner m.v. som nærmere defineret i bekendtgørelsen - som ønsker at anvende Nøglehulsmærket, skal ansøge herom og opnå certificering for at kunne anvende mærket på spisestedet. For at opnå certificering skal spisestedet opfylde en række krav til personalets kompetencer, udbud af madretter og markedsføring af ordningen mm., som dette er fastsat i bekendtgørelsen om anvendelse af Nøglehulsmærket. Spisestedet kan således blive certificeret til at anvende Nøglehullet på spisesteder. Der betales et beløb for certificeringen og herefter en årlig betaling for at opretholde certificeringen. Dette beløb dækker omkostningerne ved drift af ordningen. Såfremt spisestedet ikke overholder de i bekendtgørelsens anførte vilkår for certificering, kan spisestedet pålægges et ekstra opfølgende besøg. Omkostningerne ved dette besøg betales af spisestedet.

Fødevarerstyrelsen administrerer mærkningsordningen. Til administration og kontrol af anvendelsen af Nøglehullet på spisesteder er der oprettet et sekretariat i Fødevarerstyrelsen, Sekretariatet for Nøglehullet på spisesteder. Kontrollen med mærkets anvendelse på færdigpakkede fødevarer samt på opskrifter varetages derimod af Fødevarerstyrelsens fødevarereafdelinger som en del af den almindelige fødevarerkontrol.

2.4.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Flere interessenter, herunder repræsentanter fra erhvervet, har deltaget i processen om udviklingen af Nøglehullet på spisesteder. Som det fremgår af 2.4.1. ovenfor, administrerer Fødevarerstyrelsen ordningen på nuværende tidspunkt. Det har imidlertid siden ordningens begyndelse været hensigten, at administrationen af Nøglehullet på spisesteder på sigt overtages af de medvirkende interessenter.

Der er ikke hjemmel i fødevarerloven i dag til at udlægge administrationen af frivillige mærkningsordninger til en privat forening.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bemyndigelse i fødevarerloven, hvorefter ministeren kan uddelegere administration m.v. af frivillige mærkningsordninger til en privat forening. Det er indtil videre hensigten at anvende muligheden for delegation til en privat forening i forbindelse med administrationen af ordningen "Nøglehullet på spisesteder". Baggrunden herfor er et ønske om at øge erhvervets ejerskab til mærket ved at uddelegere administrationen og kontrollen med mærkningsordningen til de interessenter, der anvender den. Formålet er en forankring af mærket, der i videst muligt omfang sikrer udbredelse af anvendelsen.

Det er hensigten, at der vil blive oprettet en privat forening til dette formål. Foreningen nedsættes af de nedenfor anførte interessenter, der undervejs har deltaget i samarbejdet med udviklingen af ordningen. De nærmere bestemmel-

ser om ordningen, herunder afgrænsningen af foreningens virke, vil blive fastlagt i en bekendtgørelse.

Fødevarerministeren vil bevare sine beføjelser, herunder instruktionsbeføjelse på de områder der delegeres til den private forening.

Det er hensigten, at den private forening, der vil blive oprettet til formålet, udgøres af de interessenter, som har deltaget undervejs i udviklingen af ordningen. Foreningen forventes således blandt andet at bestå af repræsentanter fra DI Fødevarer, Horesta, Landbrug & Fødevarer, Hotel og Restaurantskolen, Metropol, 3F og Kost og Ernæringsforbundet. Herudover er det hensigten, at Fødevarestyrelsen skal være repræsenteret i foreningens bestyrelse, der udgøres af interessenterne, således at styrelsen fortsat har indblik i driften af ordningen. Fødevarestyrelsen skal dog ikke aktivt deltage i den daglige drift, men alene i tilrettelæggelsen af de overordnede principper samt i kraft af denne repræsentation sikre, at driften sker i overensstemmelse med reglerne for ordningen. Disse vil som hidtil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Det er hensigten, at foreningen selvstændigt skal forestå den daglige drift af ordningen. Driften vil bestå af flere delelementer.

Foreningen vil således få kompetence til at modtage og behandle ansøgninger vedr. certificering, herunder træffe afgørelse om foreløbig certificering samt endelig certificering. Spisestedet vil efter ansøgning i overensstemmelse med bekendtgørelsen kunne opnå en foreløbig certificering, således at spisestedet, når der foreligger dokumentation for, at kravet til uddannelse af personalet er opfyldt, får mulighed for i en kortere periode at anvende et midlertidigt certifikat indtil endelig certificering opnås. Endelig certificering opnås, når det, i forbindelse med et kontrolbesøg senest 3 måneder efter den foreløbige certificering har fundet sted, konstateres, at spisestedet nu opfylder alle bekendtgørelsens krav til anvendelse af ordningen. Spisestedet har således en kortere periode på maksimalt 3 måneder til at indkøre ordningen fuldt ud.

Foreningen vil desuden få kompetence til at udføre kontrol af spisestederne med det formål at kontrollere, at spisestedet overholder reglerne for anvendelsen af mærket. Dette vil ske ved et årligt kontrolbesøg. Foreningen vil også skulle gennemføre det ovenfor nævnte indledende kontrolbesøg i forbindelse med, at spisestedet bliver endelig certificeret. Ved disse besøg kontrolleres kravene til anvendelsen i overensstemmelse med bekendtgørelsen. Enkelte elementer af denne kontrol beror på en skønmæssig vurdering af, om kravene for at opnå og fortsat oppebære certificering er overholdt. Denne vurdering vil skulle udføres af foreningen.

Kontrollen af Nøglehullet på spisesteder udføres i dag af sekretariatet for Nøglehullet på spisesteder (Fødevarestyrelsen) uafhængigt af den ordinære fødevarekontrol. Derfor er resultatet af kontrollen af ordningen undtaget offentliggørelse på kontrolrapporten. Dette medfører, at kontrollen af ordningen ikke har betydning for det certificerede spisesteds

smiley. Det er hensigten, at dette fortsat skal være tilfældet, når kontrollen henlægges til den private forening.

Den private forening forventes at skulle træffe afgørelser i sager, hvor det konstateres, at betingelserne for certificeringen ikke er overholdt. Foreningen vil i sådanne tilfælde i overensstemmelse med bekendtgørelsen have bemyndigelse til at stille vilkår for fortsat certificering eller at tilbagekalde en certificering. Bliver der i forbindelse med denne kontrol observeret vildledende anvendelse af mærket, skal foreningen indberette dette til den relevante fødevareafdeling, der vil vurdere, om der er baggrund for at sanktionere i henhold til den generelle vildledningsbestemmelse. I tilfælde, hvor certificering tilbagekaldes, vil der muligvis tillige kunne sanktioneres for vildledning. I disse tilfælde skal foreningen også indberette forholdet til fødevareafdelingen. Foreningens afgørelser vil kunne indbringes for Fødevareministeriets Klagecenter på linje med størsteparten af øvrige afgørelser på ministerområdet.

Spisestedet kan i henhold til den gældende bekendtgørelse også pålægges et ekstra opfølgende besøg ved overtrædelse af bekendtgørelsens bestemmelser. Dette besøg faktureres særskilt. Det er hensigten, at den private forening tilsvarende vil kunne pålægge et sådant betalingsbelagt opfølgende kontrolbesøg.

Det er hensigten, at foreningen skal foretage opkrævning af betaling for certificering og medlemskab. Bestemmelser om opkrævningen og taksterne vil blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt af Fødevareministeriet. Det er hensigten, at taksterne vil blive fastsat således, at de tjener til dækning af foreningens udgifter i forbindelse med administrationen af ordningen.

Foreningen vil skulle drive ordningen i overensstemmelse med den til enhver tid gældende bekendtgørelse udstedt af Fødevareministeriet (Fødevarestyrelsen). Reglerne, omfanget af kontrollen med videre vil blive justeret i lyset af erfaringerne med ordningen.

Som nævnt er kompetencen til at kontrollere anvendelsen af mærket på spisesteder i dag henlagt til et særligt sekretariat i Fødevarestyrelsen. Forholdet kontrolleres således heller ikke i dag som led i den almindelige fødevarekontrol. Hvis fødevarekontrollen ved en kontrol af spisestedets øvrige forhold konstaterer, at Nøglehulsmærket anvendes i strid med bekendtgørelsens regler, vil der imidlertid i særlige tilfælde kunne foreligge en overtrædelse af vildledningsbestemmelserne, som vil kunne sanktioneres af fødevarekontrollen.

Fødevarestyrelsens fødevarekontrol vil indtil videre uforandret skulle varetage kontrollen med Nøglehulsmærkets anvendelse på færdigpakkeede fødevarer og på opskrifter.

2.5. Ændring af § 57 i lov om hold af dyr - bistand vedrørende eksport

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1 i lov om hold af dyr, at lovens formål blandt andet er, at husdyrproduktionen tilgodeses.

Dette formål søges blandt andet opfyldt ved, at Fødevarestyrelsen yder en omfattende bistand til virksomheder, der eksporterer levende dyr og produkter af disse. Fødevarestyrelsens opgaver vedrører blandt andet det løbende arbejde med at skabe og fastholde de bedste muligheder for eksport af levende dyr og produkter af disse. Arbejdet består således i at udarbejde modeller for eksportcertifikater og forhandle udformningen af disse med aftagerlandene, når erhvervet oplever nye behov for sådanne certifikater. Denne del af arbejdet omfatter endvidere deltagelse i aftagerlandes inspektioner af danske virksomheder og deltagelse i møder med aftagerlandes myndigheder. Herudover består arbejdet i håndtering af sager, hvor levende dyr og produkter heraf bliver tilbageholdt i lande uden for EU. En sådan tilbageholdelse kan skyldes såvel fejl begået i Danmark i forbindelse med afsendelsen som ændringer af politisk eller administrativ art i modtagerlandet. Uanset årsag kræver sådanne situationer oftest en hurtig indsats, som kan være meget ressourcekrævende.

Det følger af § 53, stk. 3, i lov om hold af dyr, at ministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifterne ved gennemførelse af særlige undersøgelser, ydelser og ekspeditioner i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Efter lovens § 57 kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler for bistand, der på anmodning fra en virksomhed ydes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri til løsning af problemer i forbindelse med eksport af dyr eller produkter heraf og regler om betaling af bistanden. Betaling for bistanden kan fastsættes som en fast tidsbaseret sats til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

2.5.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Fødevareministeriets arbejde for at fremme dansk landbrugseksport og bistå eksportvirksomheder med løsning af praktiske problemer i forbindelse med eksporten er til stor gavn for de virksomheder, der beskæftiger sig med landbrugseksport.

Det er et overordnet princip i lov om hold af dyr, at de, der er omfattet af lovens kontrolordninger eller på anden måde benytter sig af myndighedsydelser på området, også afholder omkostningerne ved disse ydelser. Fødevareministeriet har på den baggrund vurderet det rimeligt, at dette princip også finder anvendelse på det beskrevne arbejde i forbindelse med eksporten.

Selv om den bistand, der ydes til eksporterhvervene, ofte i udgangspunktet er foranlediget af en enkelt eksportørs aktuelle behov, vil resultatet af bistanden i mange tilfælde komme en hel branche til gode. Det gælder for eksempel, når der skal udarbejdes og med et aftagerland forhandles en ny model for eksportcertifikater på et specifikt område. Resultatet af dette arbejde vil normalt være en certifikatmodel, som kan anvendes af alle virksomheder og besætningsejere i den pågældende branche.

Det vurderes, at det vil være hensigtsmæssigt, at bestemmelserne i § 57 i loven udvides til at dække alle typer af bistand, både af mere generel art og i konkrete situationer. For eksempel kan bistanden bestå i opretholdelsen af kontakt til modtagerlandes myndigheder og vedligeholdelse af et omfattende kendskab til disses importregler samt deltagelse i møder med handelsdelegationer fra aftagerlande. Der vil også kunne være behov for bistand, når en virksomhed eller branche konstaterer, at der er behov for at forhandle udformning af nye certifikatmodeller med et aftagerland, eller en virksomhed har fået tilbageholdt forsendelser i udlandet. Der skabes endvidere mulighed for, at administrationen af de omhandlede ydelser og betalingen herfor kan tilrettelægges således, at ydelserne også kan rekvireres og betales af andre juridiske eller fysiske personer end virksomheder, herunder de relevante brancheorganisationer.

I forhold til den gældende retstilstand foreslås der med forslaget en udvidelse af hjemlen til at tage betaling for bistand i forbindelse med eksport fra kun at gælde bistand til virksomheder til herefter at gælde bistand rekvireret af alle fysiske og juridiske personer, herunder organisationer, virksomheder og privatpersoner, samt bistand til erhvervet af mere generel art.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Besparelsen ved nedlæggelse af revisionsenheden er 3,5 mio. kr. med virkning fra 2013.

Ordningen Nøglehullet på spisesteder eksisterer allerede i dag, og det er forventningen, at ordningen fra 2013 er 100 % brugerfinansieret. Der vil fortsat ligge nogle opgaver i forbindelse med ordningen hos Fødevarestyrelsen, herunder en overordnet kontrol med administrationen heraf. Disse opgaver ligger dog allerede nu hos Fødevarestyrelsen. Desuden vil der fortsat være klageadgang til Fødevareministeriets Klagecenter. På denne baggrund vurderes delegation af administrationen af ordningen ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

De øvrige dele af lovforslaget medfører ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. For så vidt angår ordningen Nøglehullet på spisesteder bemærkes, at ordningen allerede eksisterer i dag. Hensigten med lovforslaget er alene at skabe mulighed for, at administrationen kan varetages af en privat forening. Det er frivilligt, om spisesteder ønsker at være tilknyttet ordningen.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen, som har vurderet, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.

6. Miljømæssige konsekvenser

Ingen.

7. Forholdet til EU-retten

I henhold til artikel 4, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes har medlemsstaterne pligt til at foretage ekstern eller intern audit af kontrollen inden for forordningens område. Dette vil fremtidigt blive efterlevet ved etablering af en auditenhed i Fødevarestyrelsen.

Anvendelse af Nøglehulsmærket skal ske i overensstemmelse med Europa Parlamentet og Rådets Forordning (EF) Nr. 1924/2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer.

8. Høring

Udkast til lovforslaget har været i høring hos følgende organisationer m.v.: A-consult a/s, Advokatrådet, Aktive Dyrevenner, ALECTIA, Alimentas ApS, Alternativfondet, Anticimex, Arbejdsgiverforeningen for konditorer, bagere og chokolademagere (AKBC), A/S Mortalin, Astma- og Allergiforbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Biodania, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, BrancheForeningen for Danske Frysehuse, BrancheForeningen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, BrancheForeningen for Kaffe og The (Niels Gade), BrancheForeningen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), BrancheForeningen SPT, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas Denmark, Center for Miljø og Toksikologi på DHI Vand-Miljø-Sundhed, Compass Group, Coop Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Seafood Association (DSA), Dankost ApS, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Farve- og Lakindustri (FDLF), Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Restauranter og Caféer, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Erhverv, Dansk Elite Smiley ApS, Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gede Union, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Kennel Klub, Dansk Ride Forbund, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Supermarked, Dansk Transport og Logistik, Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Varefakta Nævn, Dansk Åleproducentforening, Danske Advokater, Danske Fugleforeninger, Danske Lammeproducenter, Danske Læskedrik Fabrikker, Danske Regioner, Danske Slag-

ermestre, Danske Slagtermestres landsforening, Danske Svineproducenter, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dyrslægeforening, Det Biovidenskabelige Fakultet ved Københavns Universitet, Det danske Fjerkræraad, Det Dyreetiske Råd, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Det Veterinære Sundhedsråd, DFO, Dansk Flavour Organisation, DHI, Center for Miljø og Toksikologi, Afdeling: HHS, DI Fødevarer, DI Handel, Diabetesforeningen, Diversey, DTU - Veterinærinstituttet, DTU - Fødevareinstituttet, DOSO – Dyreværns-Organisationernes SamarbejdsOrganisation, DSB, Dyrefondet, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Alle Dyrs Ret, Dyreværnsrådet, Elite Food Aps, Emballageindustrien, EMCON, Eurofins Steins Laboratorium A/S, Faglig Fælles Forbund 3F, Fairtrade Mærket, FEHA, Felis Danica, Finansministeriet, Fokus på Dyr, Foodcare, Forbrugerrådet, Force Technology, Forenede service, Foreningen Aktive Dyrerettigheder, Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen af Danske Spiritusfabrikker, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen Muslingeerhvervet (FME), Forsvarsministeriet, Fødevaregruppen, Fødevarekonceptet, Gigtforeningen, Greenpeace, Grønlands Selvstyre, Happy Smiley, Hatting-KS A/S, Helsebranchens Leverandørforening, Hesteinternatet af 1999, Hestens Værn, Hjerteforeningen, HORESTA, Hotel og restaurationskolen i Valby, Højmarklaboratoriet a/s, Håndværksrådet, International Transport Danmark, ISS, Kantineledernes Landsklub, København Fur, Kommunernes Landsforening, Kontrolgruppen, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kost og ernæringsforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Kuluk consult ApS, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Forsøgsdyrenes Værn, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landsforeningen til Oplysning om og Afskaffelse af Vivisektion i Danmark, Landskontoret for Heste, Landsorganisationen Grøn Hverdag, Lolex aps, Lynges E. Kontrol, McDonalds, Mejeriforeningen, Monarch, Ninkovich Consult ApS v/ Dyrslæge Ognjen Ninkovic, NOAHs Sekretariat (noah), NOPALAX, Nærbutikkernes Landsforening, OASA, Plastindustrien i Danmark, Professionshøjskolen Metropol, Q-food ApS, Q8, QMS-Consult, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rådet for Dyreforsøg, Rådet vedrørende Hold af Særlige Dyr, Sammark, Sedan, 7-eleven, Shell, Sills & Løndal Rådgivning, Aps, Slagtermestre og Ostehandlerforeningen Danmark, Smiley-One, SPF-Danmark, Statoil, Stop Spild Af Mad, Teknologisk Institut, UCR - Slagteriskolen i Roskilde, Veterinærmedicinsk Industrieforening, Videncenter for Svineproduktion, Videncentret For Landbrug, Økologisk Landsforening, WSPA Danmark.

10. Sammenlignende tabel

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Besparselsen ved nedlæggelse af revisionsenheden er 3,5 mio. kr. med virkning fra 2013.	Ingen

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	I henhold til artikel 4, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes har medlemslandene pligt til at foretage ekstern eller intern audit af kontrollen inden for forordningens område. Dette vil fremtidigt blive efterlevet ved etablering af en auditenhed i Fødevarestyrelsen. Anvendelse af Nøglehulsmærket skal ske i overensstemmelse med Europa Parlamentet og Rådets Forordning (EF) Nr. 1924/2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer.	

Bemærkninger til lovforslaget

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Ved forrige ændring af fødevarerloven, lov nr. 604 af 14. juni 2011, blev overskriften til kapitel 11 ændret fra "Myndigheder" til "Laboratorier". Forslaget er en konsekvens af denne ændring. Lovens § 2, stk. 1, nr. 5 henviser til kapitel 10 - 15. De øvrige kapitler, der henvises til i § 2, stk. 1, nr. 5 vedrører kontrol, herunder kontrolmyndighedernes beføjelser.

Til nr. 2.

Der foreslås indsat et nyt stykke 4 i lovens § 20. Det foreslås hermed at bemyndige ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at henlægge administrationen af en frivillig mærknings- eller certificeringsordning til en privat forening. Det er i første omgang hensigten, at bemyndigelsen vil finde anvendelse på ordningen "Nøglehullet på spisesteder". Administrationen af ordningen ønskes henlagt til en privat forening bestående af interessenterne bag ordningen.

Det er hensigten, at den private forening skal varetage den daglige administration af ordningen. Foreningen skal stå for al kontakt til brugerne af mærket, den skal modtage og behandle ansøgninger om certificering, udstede foreløbig certificering, udføre kontrolbesøg med henblik på endelig certificering samt udstede endelig certificering. Herudover skal foreningen udføre det årlige kontrolbesøg. I forbindelse hermed kan foreningen stille vilkår for fortsat certificering, pålægge spisestedet et ekstra opfølgende kontrolbesøg, der faktureres særskilt, og træffe afgørelse om tilbagekaldelse af certificeringen, jf. bekendtgørelse nr. 87 af 30. januar 2012. Bliver foreningen i forbindelse med en kontrol af ordningen opmærksom på overtrædelser af fødevarerlovgivningens øvrige områder, herunder den generelle vildledningsbestemmelse, skal foreningen indberette overtrædelserne til Fødevarestyrelsen, hvorefter styrelsens fødevarerdivision i forbindelse med den almindelige fødevarerkontrol af spisestedet vil

vurdere, om der er baggrund for at pålægge spisestedet sanktioner herfor. På denne baggrund kan der forekomme tilfælde, hvor spisestedet både kan sanktioneres efter nøglehulsbekendtgørelsens bestemmelser samt efter den øvrige fødevarerlovgivning.

Foreningens afgørelser vil kunne indbringes for Fødevarerministeriets Klagecenter på linje med lignende afgørelser på ministerområdet.

Foreningen vil desuden få tillagt kompetence til at opkræve betalingen for certificering samt for en eventuel pålagt ekstra opfølgende kontrol. Bestemmelser herom, herunder taksterne, vil blive fastsat af Fødevarerministeriet.

Administration og kontrol med Nøglehulsmærkets anvendelse på færdigpakkede fødevarer og på opskrifter vil indtil videre fortsat skulle varetages af Fødevarestyrelsen.

Til nr. 3.

Det foreslås, at fødevarerlovens § 44 ændres således, at bestemmelsen kommer til at dække alle former for bistand, som Fødevarerministeriet kan yde i forbindelse med eksport af fødevarer. Desuden sikrer den foreslåede ændring, at reglerne ikke er til hinder for, at andre fysiske eller juridiske personer, herunder de relevante brancheorganisationer på medlemsvirksomheders eller den samlede branches vegne, kan få mulighed for at spille en aktiv rolle både med hensyn til at efterspørge Fødevarestyrelsens bistand og med hensyn til betalingen herfor.

Den foreslåede ændring skal endvidere præcisere, at alle dele af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse på området indgår i beregningsgrundlaget for betalingen. Dette vil således blandt andet kunne omfatte omkostningerne ved opretholdelsen af et fagligt beredskab på området samt overheadkostninger. Den betaling, der opkræves, skal således som udgangspunkt dække samtlige omkostninger inklusiv overhead, som knytter sig til Fødevarestyrelsens arbejde med bistand i forbindelse med eksport. Overhead består i denne sammenhæng af omkostninger til generel ledelse, sekretariatsbistand og andre støttefunktioner, befordring samt leje og drift af bygninger, herunder el og varme m.v.

Til nr. 4.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af § 1, nr. 5.

Til nr. 5.

Det foreslås, at taksten for den delvise brugerfinansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol indsættes direkte i loven som et nyt § 45, stk. 8, hvor der fastsættes en takst på 570 kr. årligt for de af loven omfattede virksomheder.

Der foreslås et nyt stykke 9 i § 45. Det foreslås således, at stk. 8 ikke finder anvendelse for primærproducenter og virksomheder, for hvilke ministeren i henhold til stk. 1 har fastsat regler om eller bestemt, at de er helt eller delvis fritaget for at betale omkostningerne ved kontrollen. I dag betaler små slagterier og detailvirksomheder ikke det årlige beløb til rejseholdets finansiering. For de små slagteriernes vedkommende skyldes det, at den særlige betaling pr. slagtet dyr, som opkræves i disse virksomheder, på tidspunktet for reglernes indførelse var omfattet af en EU-regulering i direktiv 85/73/EØF, som betød, at der ikke kunne opkræves yderligere betaling for kontrollen. For detailområdets vedkommende skyldes det, at en fordeling af det beskedne provenu på et så stort antal virksomheder, som i øvrigt er fritaget for betaling for ordinær kontrol og derfor ikke modtager regelmæssige opkrævninger fra Fødevarestyrelsen, ville føre til opkrævning af så små beløb, at de administrative omkostninger ville overstige provenuet. Detailvirksomheder er indtil videre med baggrund i lovens § 45, stk. 1 og anmærkningerne til finansloven fritaget for at betale omkostningerne ved ordinær kontrol.

Til nr. 6.

Med den foreslåede bestemmelse omformuleres bestemmelsen i den hidtidige § 45, stk. 8, herefter stk. 10, således, at bemyndigelsen til at fastsætte visse administrative regler ikke kun gælder for betaling fastsat i § 45, stk. 6, men også for betalingen fastsat i det nye stk. 8.

Til nr. 7.

Det foreslås at ophæve fødevarelovens § 55. Herved fjernes de retlige bindinger til at nedsætte et Fødevarekontroludvalg og en revisionsenhed, som har haft til opgave at vurdere, om fødevarekontrollen er blevet gennemført i overensstemmelse med den til enhver tid gældende lovgivning på området og de fastlagte strategier, planer og målsætninger for fødevarekontrollen, samt på en ressourcemæssigt hensigtsmæssig måde.

Sigtet med udvalgets og revisionsenhedens arbejde har således primært været at undersøge, om der var fejl og mang-

ler ved gennemførelsen af fødevarekontrollen og den dertil knyttede sagsbehandling. Med den foreslåede ændring er det hensigten at skabe mulighed for at flytte fokus fra den bagudrettede revision til en mere fremadrettet og fleksibel auditering, hvor formålet i højere grad skal være at identificere muligheder for at udvikle, forbedre og effektivisere kontrollen, og at skabe mulighed for en organisering, der kan udnytte synergieffekterne med de øvrige udviklings- og styringsfunktioner i Fødevarestyrelsen. Til afløsning af revisionsenheden er det således hensigten at etablere en intern auditenhed i Fødevarestyrelsen, og til afløsning af Fødevarekontroludvalget er det hensigten at etablere et strategisk udvalg, hvor Fødevarestyrelsens interessenter er repræsenteret.

Til § 2

Til nr. 1.

Det foreslås, at § 57 i lov om hold af dyr ændres således, at bestemmelsen kommer til at dække alle former for bistand, som Fødevareministeriet kan yde i forbindelse med eksport af levende dyr og ikke spiselige produkter heraf. Desuden sikrer den foreslåede ændring, at reglerne ikke er til hinder for, at andre fysiske eller juridiske personer, herunder de relevante brancheorganisationer på medlemsvirksomheders eller den samlede branches vegne, kan få mulighed for at spille en aktiv rolle både med hensyn til at efterspørge Fødevarestyrelsens bistand og med hensyn til betalingen herfor.

Den foreslåede ændring skal endvidere præcisere, at alle dele af Fødevarestyrelsens opgavevaretagelse på området indgår i beregningsgrundlaget for betalingen. Dette vil således blandt andet kunne omfatte omkostningerne ved oprettholdelsen af et fagligt beredskab på området samt overheadkostninger. Den betaling, der opkræves, skal således som udgangspunkt dække samtlige omkostninger inklusiv overhead, som knytter sig til Fødevarestyrelsens arbejde med bistand i forbindelse med eksport. Overhead består i denne sammenhæng af omkostninger til generel ledelse, sekretariatsbistand og andre støttefunktioner, befordring samt leje og drift af bygninger, herunder el og varme m.v.

Til § 3 og 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Lovforslagets § 4 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at ændringerne vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget
§ 1

I lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 1. juli 2011, foretages følgende ændringer:

§ 2. Loven omfatter:

- 1) Fødevarerens sikkerhed og fødevarernes sammensætning, jf. kapitel 2, 3 og 7.
- 2) Kost og ernæring, jf. kapitel 4.
- 3) Markedsføring og mærkning af fødevarer, jf. kapitel 5 og 6.
- 4) Fødevarevirksomheder, jf. kapitel 8 og 9.
- 5) Myndigheder og kontrol, jf. kapitel 10-15.

§ 20. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for en frivillig mærkningsordning til fremme af produktion og afsætning af fødevarer og landbrugs- og fiske-
riprodukter i øvrigt af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika.

Stk. 2. Til at bistå ved administrationen af en frivillig mærkningsordning og ved fastsættelse af regler for denne mærkningsordning kan ministeren nedsætte et råd med ekspertise inden for fødevarekvalitet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed. Ministeren fastsætter rådets forretningsorden.

§ 44. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for teknisk bistand, der på anmodning fra en virksomhed ydes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til løsning af problemer i forbindelse med eksport af fødevarer. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for bistanden. Betaling for bistanden kan fastsættes som en fast tidsbaseret sats til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

§ 45. De af loven omfattede primærproducenter og virksomheder, herunder virksomheder, der fremstiller materialer og genstande, der er bestemt til at komme i forbindelse med fødevarer, afholder omkostningerne ved det tilsyn og den kontrol, som udføres efter loven og regler udstedt i medfør af lo-

1. I § 2, stk. 1, nr. 5, ændres: »Myndigheder« til: »Laboratorier«.

2. I § 20 indsættes som *stk. 4*:
»*Stk. 4.* Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter ministeren henlægger administrationen af de i stk. 1 nævnte mærkningsordninger til en privat forening, herunder behandling af ansøgninger, certificering, kontrol og tilsyn og opkrævning af betaling. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private forenings afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.«

3. § 44 affattes således:

»**§ 44.** Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde bistand på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne i forbindelse med eksport af fødevarer. Ministeren kan endvidere yde bistand af mere generel art til eksporterhverv.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om bistand efter stk. 1 og om betaling til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger forbundet hermed. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.«

ven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om eller bestemmer andet eller andet fremgår af forordningerne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter og gebyrer til dækning af omkostninger ved tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold, herunder for særlig belastende kontrol samt ekstraordinære tilsyn, kontrol og analyser eller anden særlig kontrol, jf. § 51.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, anmeldelser, undersøgelser og attestationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at betaling for kontrol, der udføres efter økologiloven, lov om hold af dyr eller lov om frø, kartofler og planter, skal opkræves efter stk. 2, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af denne lov.

Stk. 5. Fysiske eller juridiske personer, der har fødevarer-næringsbrev i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarer-virksomheder, og som i den forbindelse betaler et årligt beløb pr. næringsbrev til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen, betaler til finansiering af Fødevarerstyrelsens kontrolkampagner 600 kr. årligt pr. næringsbrev. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 6. Virksomheder, der har anmeldt et eller flere kosttilskud til forhandling i Danmark, og som har en årlig omsætning på over 50.000 kr., betaler til dækning af omkostningerne i forbindelse med styrket kontrol af kosttilskud og handel hermed et årligt beløb på 12.500 kr. og et årligt beløb pr. anmeldt kosttilskud på 1.000 kr. Beløbene pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om opkrævning af det i stk. 5 nævnte beløb, herunder om frister for indbetaling, erindringsskrivelser m.v. og gebyr og renter ved for sen betaling. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan herunder fastsætte regler om erindringsskrivelser m.v. og gebyr og renter ved for sen betaling af det i stk. 5 nævnte beløb, der er forskellige fra taksterne i stk. 9.

Stk. 8. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning af det i stk. 6 nævnte beløb, herunder fastsættelse af skæringsdato for, hvornår der foretages en opgørelse af virksomheder omfattet af stk. 6 og af antal anmeldte produkter samt om termin for opkrævningen.

4. I § 45, stk. 7, 2. pkt. ændres ”stk. 9” til: ”stk. 11”.

5. I § 45 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

»Stk. 8. De virksomheder, der er omfattet af loven, betaler til delvis finansiering af Fødevarerstyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol en årlig afgift på 570 kr. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle

Stk. 9. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning inden for lovens område, i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt, tillægges, medmindre andet er fastsat i EF-retsakter, en årlig rente svarende til den i renteloven fastsatte referencesats med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 100 kr., der reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Stk. 10. Den, der overtager en virksomhed eller helt eller delvis viderefører aktiviteterne i en virksomhed, med hvilken der føres tilsyn eller kontrol efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af loven, hæfter for de dermed forbundne afgifter og gebyrer, som vedrører tiden før overtagelsen.

§ 55. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter Fødevarekontroludvalget med den opgave at overvåge, om fødevarer- og veterinærkontrollen udføres i overensstemmelse med reglerne på området, kontrolstrategien og kontrolplanerne samt på en ressourcemæssigt hensigtsmæssig måde.

Stk. 2. Udvalget består af 8 fagkyndige medlemmer udpeget af ministeren. Af disse indstilles 4 medlemmer af dyrebeskyttelsesorganisationer og forbrugerorganisationer og 4 medlemmer af relevante brancheorganisationer.

Stk. 3. Ministeren fastsætter udvalgets forretningsorden og fastlægger udvalgets opgaver m.v.

Stk. 4. En revisionsenhed under Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bistår Fødevarekontroludvalget. Revisionsenhedens leder er sekretær for udvalget. Ministeren fastsætter de nærmere regler om enhedens organisation og opgaver.

Stk. 5. Dokumenter, der i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven er interne, mister ikke som følge af udveksling mellem Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden deres interne karakter.

Stk. 6. Ministeren udarbejder årligt en redegørelse til Folketinget om fødevarerkontrollen samt dyrevelfærds- og dyresundhedskontrollen.

§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for bistand, der på anmodning fra en virksomhed ydes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri til løs-

pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 9. Stk. 8 finder ikke anvendelse for primærproducenter og virksomheder, for hvilke ministeren i henhold til stk. 1 har fastsat regler om eller bestemt, at de er helt eller delvis fritaget for at betale omkostningerne ved kontrollen.«
Stk. 8-10 bliver herefter stk. 10-12.

6. § 45, stk. 8, der bliver stk. 10, affattes således:

»*Stk. 10.* Ministeren fastsætter regler om opkrævning af de i stk. 6 og stk. 8 nævnte beløb, herunder fastsættelse af skæringsdato for hvornår der foretages en opgørelse af virksomheder omfattet af stk. 6 og stk. 8, af antal anmeldte produkter omfattet af stk. 6 og om termin for opkrævning.«

7. § 55 ophæves.

§ 2

I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 14. juli 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 57 affattes således:

»**§ 57.** Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde bistand på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne i forbindelse med eksport af

ning af problemer i forbindelse med eksport af dyr eller produkter heraf.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af bistanden, jf. stk. 1. Betaling for bistanden kan fastsættes som en fast tidsbaseret sats til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

dyr eller produkter heraf. Ministeren kan endvidere yde bistand af mere generel art til eksporterhverv.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om bistand efter stk. 1 og om betaling til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger forbundet hermed. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.